

[Finansministeren.]

drøvelse, jeg har foreslaaet Nedsættelse, men jeg har her som paa andre Omraader ment at maatte bøje mig for Nødvendighedens Lov, og jeg haaber, at man saa vel i Rigsdagen som i den danske Befolkning udenfor Rigsdagen vil forstaa denne Nødvendighed, selv om man kan beklage Nedsættelsen baade af den ene og den anden Bevilling.

Overfor almindelige Rejseunderstøttelser og dermed beslægtede Bevillinger har man ment det nødvendigt at gaa endnu stærkere frem. Paa det foreliggende Forslag vil de fleste Udgifter til Rejseunderstøttelser være fjernet eller meget stærkt nedsat. Dette sidste gælder saaledes Rejseunderstøttelser til Husmænd. Paa indeværende Aars Finanslov er der til Præmiering af Husmandsbrug og Rejseunderstøttelser bevilget i alt 215.000 Kr.; denne Bevilling er paa Forslaget for det kommende Aar foreslaaet nedsat til 167 000 Kr., altsaa med op imod 25 pCt. De fleste andre Udgifter til Rejseunderstøttelser er som nævnt helt strøget; denne Bevilling har altsaa faaet en meget stærk Nedsættelse.

Jeg har her i korte Træk angivet de Hovedlinier, som er fulgt ved de foreslaaede Nedsættelser. De ærede Medlemmer af Tinget vil forstaa, at man ved disse Nedsættelser ofte har været nødt til at gaa til en vis Grad summarisk frem for overhovedet at komme igennem, ingen anden Vej har været mulig, og det er neppe udelukket, at den virkelige Interesse paa et eller andet Punkt er gaaet lidt for nær ved denne Behandlingsmaade. Jeg siger ikke dette for at opfordre Tingets Medlemmer til at foreslaa Ændringer paa alle de Omraader, hvor en individuel Betragtning kunde ønske en Undtagelse fra Nedsættelsen; det vilde betyde, at vi lige saa godt kunde stryge alle Nedsættelser med det samme. Men jeg siger det for at erklære mig villig til, hvis det kan paavises, at en Nedsættelse er foretaget under Forudsætninger, som senere viser sig ikke at være de rette, at bøde herpaa. I et saadant Tilfælde er det min Opfattelse, at baade jeg selv og andre har Pligt til at søge de fornødne Ændringer gennemført.

Jeg har nu redegjort for de Hovedregler, som er fulgt, og de Principper, som er anvendt ved Nedsættelsen af Udgifterne paa Finanslovforslaget. Jeg skal ikke trætte Tinget med Gennemgang af Udgifterne paa de enkelte Ministerier, idet jeg allerede har meddelt det samlede Resultat af Besparelserne, og Anmærkningerne til Finanslov-

forslaget i øvrigt indeholder detaljerede Oplysninger for hvert enkelt Ministerium.

Der er dog en Konto paa Udgiftssiden, som jeg maa give en nærmere Forklaring til; det er § 25, hvor Udgifterne til Pensionsvæsenet findes opført. Paa indeværende Aars Finanslov er den samlede Udgift paa § 25 ca. 12 Mill. Kr., medens den samlede Nettoudgift paa Finanslovforslaget for det kommende Aar kun er 1,7 Mill. Kr. Det er givet, at en saadan Nedgang ikke *alene* kan skyldes Besparelser, men maa have andre Aarsager; og jeg skal da straks oplyse, at Nedgangen i det væsentlige skyldes Ompostering, idet jeg har ment det rimeligt, at en Del af de Pensionsudgifter, som hidtil har været optaget paa Finanslovens § 25, overføres til de Konti, hvor de med Rette hører hjemme. Jeg har derfor foreslaaet for det første, at Pensionsudgifterne for Krigs- og Marineministeriet overføres til disse Ministeriers Konti, endvidere at Pensionsudgifterne for Grønlands Styrelse, Assistenthuset, den kongelige Mønt, Hærens Krudtværk og den militære Klædefabrik ligeledes overføres fra § 25 til de paagældende Styrelseres egne Budgetter. I hvilket Omfang man skal lade Pensionsudgifterne opføre paa de enkelte Styrelseres Budgetter eller paa Fællesbudgettet under § 25, afhænger naturligvis af et Skøn. Allerede tidligere er Pensionsudgifterne for Statsbanerne og Postvæsenet overført til disse Styrelseres eget Omraade; og jeg har ment, det var rimeligt at gennemføre dette Princip i noget videre Omfang. For Krigsministeriets og Marineministeriets Vedkommende mener jeg, at der yderligere er den Grund til Overførelsen, at man derved faar et samlet Udtryk for, hvad de militære Ministerier medfører af Udgifter. Netop disse Udgiftsbeløb debatteres jo hyppigt, og det bedste Grundlag for Debatten er formentlig, at man kender disse Udgiftsbeløb og saaledes i alt Fald har et fælles Udgangspunkt for Meningsudvekslinger om, hvorvidt de bør nedsættes eller forhøjes. Der er endvidere den Grund til Overførelsen, at de militære Ministeriers Pensioner og da navnlig Hærens Pensioner hviler langt tungere paa Budgettet i Forhold til Lønningudgifterne end de civile Ministeriers Pensioner. Dette hænger naturligvis sammen med de særlige Regler, som gælder for de militære Tjenestemænd med Hensyn til deres Afgang og Pensionering i en tidlig Alder.

De Beløb, der saaledes er overført fra § 25 til andre Konti, andrager i alt 8,1 Mill.